

محلات

فَقْر

راہ معوفی کنید

« محلات فقر» حلقه‌های نجیب‌های عظیم و طولانی هستند که سرمایه‌داران بزرگ و ایستادو زمینداران بزرگ و دست خوبین امپریالیسم، بسکرکردگی آمریکا بافته و بر پیکر ایران افکنده‌اند.

در این محلات زحمتکش ترین توده‌های خلق، کارگران، روستائیان مهاجر و دیگر زحمتکشان در غیر انسانی ترین شرایط یزندگی ادامه می‌هند.

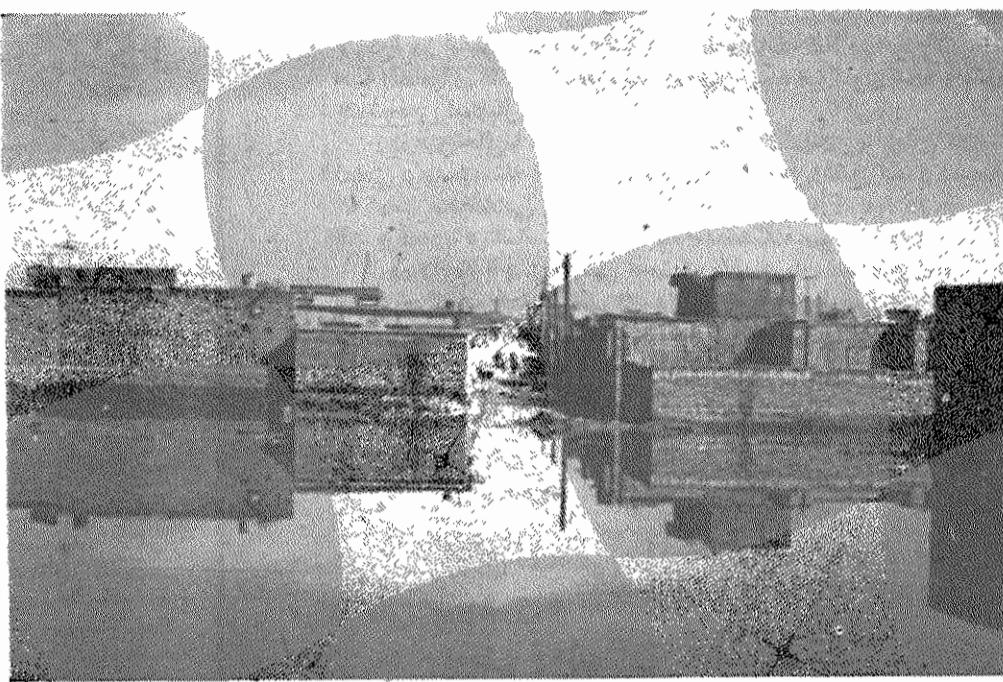
این «کوخ‌نشینی‌ها»، که امام خمینی انقلاب را ازان آنها می‌داند، میراث شوم رؤیم دست‌نشانده پهلوی هستند. میراثی که چهره ایران را از کثرت پرآیله کرده است. اعماق اجتماع استعمار زده ایران را باید در این محلات جست. محلاتی که شناسامه‌ای یکسان دارند: رنج به‌غور هست، از کمترین وسائل آسایش انسانی خبری نیست.

«مردم» در سلسه گزارش‌های از شورهای مختلف، این محلات فقر را به مقامات مستول معرفی می‌کند و از آنها میتوارد که هرچهز دتر پیزندگی سراسر رنج ایسن. **وحشتگران جامعه پایان دهند.**

«مردم» از همه مستوان حزبی، اعضاء، خبرنگاران، دوستان و هاداران حزب توده ایران می‌طلبید که محلات فقر شورهای خود را در «مردم»، با قرستاندن گزارش و عکس، معرفی کنند.

د گی
کنیم

■ «بای کت» در جنوب شرقی شیراز، یکی از محلات فقره است. خبرنگاران «مردم» در شیراز در این محل، که قبلاً به کوره پزخانه مشهور بوده، بدیدار زحمتکشانی رفته‌اند که باستنکنین فقره بر چهره سوخته آنها شیار انداده است. زحمتکشانی که در آب و لجن غرق شده‌اند.

نمایی از محله - همانطور که می بینید، همه جا در آب غرق است.

مردم محله: «زمان انقلاب سینه جوانهای این محله سپر وطن بود، ولی حتی از یک بازدید هم دریغ دارند». به همه مردم ایران بگویند: «محله پای کت ۱۳ هزار خانوار دارد، ولی مدرسه، داراد، آب درست و حسابی مشروب ندارد، درمانگاه ندارد، بیمارستان ندارد، حمام ندارد، دکتر و داروخانه ندارد، فقط فقردارد و فلاکت.»

چندین سال پیش، هنگامی که دولت وقت زمینهای منطقه را به قیستهای ازاد از زبان بفروش می‌سازد، عده زیادی از اهالی شیراز، که اکثراً از دهات و شریعت‌های کوچک اطراف به شیراز خرکت کردند، اقدام پیچید زمین و ساختن خانه در این محل کردند. این محل روی فضلاطب شیراز قرار دارد، جایی که قسمت اعظم کتابال-کشی سپر به آن متصل می‌شود. خود اهالی به طرز نزدیکی می‌کنند: «ما روی در راهه زندگی می‌کنیم!» هوا طعم فقر و فلاکت میدهد. کوچک‌ها چون مارهای سیاه بر زمین خفته‌اند و از هر کنار آن سدها چشم انسان را نگاه می‌کند. اینجا انسان خودش را در قلب مردم اجسام می‌کند. قلب مردم که جزء فقر و سکت چیزی ندارند. پراحتی با ماحرف میزند و با زبان دل سخن می‌گویند و با گرمی ما را بدرورون مخرب و مهانی بنام خانه می‌بینند. پرای ساختن منزل هر کس در اینجا حداقل ۲۰-۳۰ هزار تومان خرچ کرده و علاوه بر آن در سال مبلغ زیادی برای بازسازی، قیمت گونه، سیمانکاری سطح زمین و پشت‌های و گفت اطاقها پرداخت شود.

پیشوا
باران، که در همه جا حمت آور است، اینجا زنجه آور است. چون وقتی باران پارید دیگر کسی قادر نیست در محل زندگی کند، به مردم باران، از زمین هم آب می‌جوشد. اکثر منازل بعد از باران تخلیه می‌شود و مردم به اجراهات شنیش می‌روند، چون خاله های بر روی بوسته بسیار ناز کر بردوی آب ساخته شده و در تیجه آب باران، هر راه با آب فاضلاب، در سطح منازل و کوههای باقی میماند. اطراف محله واقع چون در یا همچو ایست و هنگام بارندگی در زستان، ارتباط مردم با خارج تقریباً قطع می‌شود.
باتوجه به اینکه محله «های کت» حدود ۸۰ هزار نفر سکنه و ۱۳ هزار خانوار دارد، مسئله مشکل یک یا دو هزار نفر نیست، بلکه اینجا با سکنه یک شهر مواجه هستیم، که در آن فقط فقر است و بنی شرداری شیراز هنوز حتی بعد از انقلاب هم هیچ اقدام اساسی برای حل مشکل این محل نگردد و تنها به پازدید و تنبیه گزارش اکتفا کرده است. هر بار که مردم محل برای گرفتن کملک بشیراز داری مراجعت کرده اند، تنها با ارسال یکل یا دو موقوف پیم، که اکثر آنها می خراب است و یا بعد از ساعت کار خواب می شود، برای

گرانی روزافزون هرینه زندگی بر دوش زحمتکشان سنتگینی می کند
زحمتکشان را باید با تصمیمات فوری و قاطع انقلابی از زیر این بارنجات داد

تامین کاربرای کارگران بیکار، یکی از نخستین و ظایف دولت انقلاب است

در کارگاههای بافتگی اصفهان

بلندگویان توپی نخ و کهی دستش پاره شده است و ناچار در آنجا بکار مغایر است. مزد کارگران این شرکت از قبل ۲ نوامبر است که روی هر بچه نخ میگذارند. با مراجعت به آنجا همه مشکلات این باقندگان را یکجا میبینیم:
 * ۳۴۰ نفر غضو این تعاون هستند، که از این تعداد ۱۵ نفرشان تابعه نیستند. باچندنفر از مشمولان آنچا سخت بیشتر، میگویند:
 «ما کارگرانی هستیم که ۴۰ سال پیش، بعلت مبارزات صنفی و سیاسی، سالها به زندان افتاده ایم. مبارزات صنفی ما در این عدت بخاطر تثیت قیمتها، از یعن بردن واسطه ها و «شایستگر» مشکلات بذندگان بوده است. اکنون هم این مسائل با همه قوتش برایمان مطرح است. بعد از انقلاب در جنود ۴۰ جلسه ای که با چالههای پیشواران، استانداری و مدیر کارخانیات در اتفاق بازگشایی داشته ایم، کما کان این مسائل را مطرح کردیم. کسانی به این شرکت مراجعت می کنند و بول میگذارند و «میخواهند که نخ تحویلشان بدھیم. ولی بعلت آنکه سرمایه داران نخ بهما نص فروشنده، اتفاق می افتد که اوزان بول دادن اعضا را قادر یافتن، گاه چندماهه میگذرد. در این مدت پدیده ای است که ماشین باقندگی از کار مافتود و صاحبیت سکار مشود. در

اگر از خیابانهای عربی‌پسی که طی این چندسال محله‌های کهن صفیدان را بریلده و قلعه‌کرده است، پکن‌لریم، گاه صدای تلق تلق معمتنی از دخمه‌های ذیرزیمی بیکوش میخورد. اگرچه عمق محلات پرویم - مثل محله جویباره - این تلق تلق‌ها بیشتر اوج میگیرد. این تلق تلق صدای حرکت سریع ماسوره از لب‌لای تارهای دستگاه یافندگی است. رپس آن سروصدای دنیایی جدیدی پیش روی خود می‌بینیم. دنیایی از هن، روغن، سیم، چوب، قرقفره، نجح و انسان .

انسانهای پشت دستگاه کار خود را رهایی‌می‌کنند، مارا به آنچه که از زند و ندارند، مهمان می‌کنند و سپس دنیایی دیگری را از درون خویش گشایند :

تعداد زیادی از این یافندگان هنوز بادستگاههای کش باشی دستی کارگاه‌ها می‌باشد. ولی پسیاری از آنها ماشیتی شده‌اند. تقریباً همه این رگاه‌ها بصورت پراکنده به تولیدات جزئی، غیرمعترکز و نامرفوب مستندند. واسطه‌های پسیار زیادی در طی روند تولید کنندگان این انسان این تولید کنندگان خردباری را می‌مکنند. سرمایه‌داران پسرگ- اهزنانه به اختنگار نجح می‌پردازند و از رسیلن آزاد این مواد اولیه به اندگان جلوگیری می‌کنند.

درینه و مشقت حرف برای زدن دارد.
به کارگاه دیگری میروند، در این
کارگاه تنها یک ماشین باقندگی است
که حوله میافتد. کارگریش مرد با چای
پذیر افی میکند و به صحبت من تشنهند.
دستگاه از آن خودش نیست. صاحب این
دستگاه نصف روز بکمکش می‌آید و
نصف دیگر را در کارگاه با یک پلاستیک
سازی کار میکند. از این نظر در مسائل و
مشکلات صاحب کار شریک است ۲۶۰

دریک کارگاه کنی باقی (و بقول خود
گن بنیادنی) ۹ دستگاه باقندگی
 وجود دارد. دستگاهها با جوپ و فنجان
 و قرقه درست شده است. فضای
 کارگاه تاریخ و نمور است. دیوارها
 و ترکدار، کاهکلش ریخته شده و
 شن نمایان. از این ۹ دستگاه فقط دو
 کاهه اش کار میکند، بقیه بخاطر کم
 عدد و بیماری بیکار شده‌اند. هش
 چیزی، یک از دوتفنی که روی این

متر حوله دور روز π بافند و بطور متوجه
 ۵۰ تومان دستمزد دارد و ۷۶۷ فنر فاصله.
 خانه‌ای هم دارد که ۸۰ متر است با ۲
 اتاق، حوله هزار تومان میفرشند.
 معتقد است که تولیدات این کارگاهها
 محدود و نامناسب است و به درسر راه این
 تولید هم تجارتی استند که بازار را در
 دست دارند و به بهانه کمبود نیز، آنرا
 به ایشان سرانجام میفرشند و حوله های
 بافته شده را ارزان میخرند. مثلاً یک

کارگاهی کار میکنند، شروع به صبحت
 ده: ۳۰ سال است باین کارگاه غولی.
 ول این ۳۰ سال یک خانه ۶۰ متری
 اتاق و غذا پنج است. یاک چشم هم
 شده است.“
 آمدش را برایم حساب می کند:
 پیچه و رسماً تایید بدلستان بررسد،
 تومان درمن آید. ازین هکیلو
 کلیوش آشغال است و کرکلاهی
 ز نزیر مستگاه میرود. ما با این هر رع

حوله حمام دومتری را ۳۰ تومان میخوردند و ۶۰ تومان میفرشتند. میکویند کیلو بینه نداریم، همین تجار و دست اندر گاران استکار میکنند. سلماً وقتی آثار "گاز" در دروازه تهران منفجر شد، چند اثمار دیگر امداد افسوس بود که کاملاً سوخت. یعنی از این اثمارها، اثمار بخ بود که احتکار شده بود. یعنی هم اثمار پنهه بود. چندتای دیگر کش هم اثمار تایید و دروغ نیافر بودند.

طبع مش غلامحسین بازهم پیش
من پیش ازیک کیلو و صد گرم
الم یاقم. ۷۰ سال دارم. زن و بچه
باروزیه توغان خرج درنمی آید.
غلامحسین دوباره محبتتر را داده
آن باید دولت دست این بیرمرد را
حقوق مستمری بازنشستگی بپیش
این خاله ندارد. باید یمه‌اش کند.
بیرمرد پیش از همه این بازاری ها

وضع مستعمان رادرست کنند و خلاصه
بوضع زندگیان رسیدگی کنند. در غیر
اینصورت قضیه کردستان و پلوچستان و
آذربایجان خسارت های آید و بعد بما میگویند
صدق لغایت شده اید.»

از چند کارگاه باقیماند کی دیگر نیز
دیدن میکنیم. در این کارگاهها اغلب
با مشینیاتی باقیماند کی کار میکنند.
تولیداتشان چندان است که خرج زندگی
بخور و نمیشان را درمی آورند. برای
آنکه کارگاه را بخواهند باید
پسرمهایداران به این مملکت
کرده است. چون پیشتر از همه
بازاریها تولید کرده است. بعد
باید کارگاههای مارا جمیع کند و
آن به کارخانهای بزرگ و دستگاه
هارا ازرسما کوتاه کند.

من اوپلک سرمایه‌داران میتابازم:
مگر سرمایه‌دار باشد، آمریکا هم
باید این سرمایه‌داران روزگاریان
به آنها را ازینین برد. یک دروغاتی ناما

منار در یک تاره دو برادر چهار
ماشین پاندگی را که از آن خودشان
است، اداره می‌کنند. کارگر استخدام
نکرده‌اند، زیرا اولاً مواد مصرفی از قبیل
انواع نیز به اندازه کافی در اختیارشان
قرار نداده‌اند. تایا تویلداشان کفاف مزد
کارگر را نمیدهد. لاجرم خود بهاتفاق
فریزدانشان این کارگاه را اداره می‌کنند.
برآورد درآمد یکی از آنان بدینصورت
است:

علاء محسنین به انداره ۲۰ سال - خرید بچ ویکور خارجی، هر یکچه

اتحادیه کامپونداران قزوین:
سنگینی برونش کامپونداران است

جدتمند از کامپونداران قزوین بتوان شکلی از اتحادیه
وندادران قزوین با ارسل نامهای کمی و سه نفر آن را امضا
داند، به فرماداری قزوین رفته و خواستار رسیدگی به حقوق
خود شده‌اند. رانندگان تقاضا کرده‌اند به آنان امکان داده شود
ستقل از اتحادیه، راسا و در کار آنها پارکیری کنند.
اتحادیه کامپونداران قزوین از دو تأسیس نه تنها درجهت رفاه
موافق متناسب نیست بلکه از دو تأسیس نه تنها درجهت رفاه

در کارخانه آیران الکترویک رشت

کارخانه ایران الکتریک رشت یکی از کارخانه‌های بزرگ تولید و ساخت الکتریکی از قبیل پاکم، کلید، برقیز و ... است. این کارخانه قبل از متعلق به لنگرانی بود اما پس از انقلاب اوبی خارج فرار کرده و کارخانه بادمیریت دولتی اداره می‌شود. اخیراً این کارخانه تمام ادواتی شد و کارگران آن‌این باست بسیار خوشحال‌اند. اما سریرست‌های قسمتی‌ای مختلف عموماً عمامه‌ای هستند که قبل از میان بودند. مثلاً سریرست قیمت تعیین کاری شخصی است بنام مهدی آقا. این شخص قبل از جمیع بدبخت لنگرانی و اعوان و انصارش بود. حالا پس از فرار لنگرانی، او هنوز معتقد است که وضع دوباره موضع خواهد شد. او یکوقت در اطاق سریرست‌ها در حضور چندنفر گفت: «بالاخره یه روز بوابه وضع عوض پیشه، دوباره نوبت ما میرسه، آنوقت دماری از دوز گار اینها (منظور کارگران) در بیان خودشان گف کنن».

حدود یکماء و آندی پیش قسمت گذشت، بنا به ترغیب همین سریرستها اعتماد کرد. در این مدت که نسبتاً طولانی هم بود، کارگران از داشتن یک وعده غذایی گرم محروم بودند. و این موضوع خیلی آنها را عصبانی و ناراضی کرده بود، تا اینکه بزور اعتماد را شکستند. حتی گفته میشد (یکی از کارگران گفت) که کارگران اعتمادی کثک هم خوردند. سریرستها بر کار کارگران اصلًا نظارت نمی‌کنند. و فقط نمایندگان کارگران را که مورد اعتماد آنهاشم هستند، تحت فشار قرار میدهند و میگویند که آنها باید تعداد مشخص از هر جنس را آماده کنند. به اصطلاح کارگران، فقط از نمایندگان تعداد میگیرند. روزهایی که برف و بیاران میلیارد سریرستها به پهنه‌ای که در محوطه کارخانه است، تا محل کارگاران خواهد شد، از رساندن مواد اولیه و بقول کارگران «مواد لطفه» میروند و با این کارشان ساعتها کارگران را بکار نمک میدارند، تا اینکه کارگران برای آوردن مواد اولیه اقدام میکنند. لازم به یادآوری است که جنسها درون جعبه‌ای جویی سرپسته حمل میشوند، نه مقواشی و خیس نمی‌شوند.

چندی قبل یکی از سریرستهای زن مورد انتراض شدید کارگران واقع شد و مهندس با گرفتن افساده از چهل کارگر (کارگران با تایید خودشان امضاء کردند) اورا اخراج کرد. کارگران میگویند باقیه سریرستها هم همین کار را خواهیم کرد. حالا دیگر سریرستها چون عذر کارگران و اتفاعه عملشان میترسندو زیاد دور برآینها نمی‌آیند. اخیراً در مردم مسائل رفاهی از طریق مدیریت کارخانه قولهاشی به کارگران داده شده است، مبنی بر اینکه طرح طبقه‌بندی مشاغل در مردم آنها به اجر اخراج شده است. وام مسکن خواهند گرفت، سودویژن‌شان افزایش خواهد یافت وغیره. البته این قولها به مرحله عمل نرسیده است. ولی کارگران امیدوارند.

در کاشی سعدی:

پس از اینکه بدنبال دوندگیهای بسیار شورای اسلامی کار-
گران کاشی سعیدی، دولت هیئت مدیره جدیدی برای شرکت انتخاب
کرد، برادران کاشانی (رضا و جلال الدین) "شروع به خرابکاری و
خرمیریک نمودند و در ضمن به مراجع ذهلات شکایت برندند.
آنها اخیراً با شعارهای عوامگیریانه، توسط عمل خود شروع به
خرمیریک کارگران کردند و گفته‌اند که شما اختیارات به مهندس
سازاری و هر قسم را طور شورایی بایستی اداره کرد، این امر
مورد موافقت شورای اسلام و هیئت مدیره قرار نگرفته است.
از طرف دیگر کاشانیها طلبکاران شرکت را تحریک
کردند که برای وصول طلب‌هایشان سکردا به شرکت مراجعه
کار شرکت را مختلف کنند، از سوی دیگر چون هیئت مدیره خدید،
تجویج و پایانه کننده قبلاً شرکت کاشانی را با تخفیف به نمایندگان -
اسطههای زالواله اجتماع - می‌روخت و آنها کاشی را بسیار
گرانتر از قیمت رسمی به مردم می‌فرخندند، تضمیم گرفته است
تخفیف را کاهش نموده و قیمت را هم کمی بالا ببرد، واسطه‌های متعدد
نمایندگان و به کمیته صنفی امام شکایت کرده‌اند که این کمیته هم به
شرکت اظهار کرده است که گرانفروشی ننکند!
آیا دولت و شورای انقلاب نبایستی با اقدامات قاطع و حمایت
ز هیئت مدیره جدید، امیدواری کاشانی و امثال وی را بدیان
نمایند، گفتند!

کاشی سعدی درجه آمده، بجایه اینبار ری قرار دارد.
تعداد کارگران آن حدود ۱۰۰۰ نفر است.
هر ماه حدود ۳۰۰۰۰۰۰ چومن حقوق کارگران کارخانه است.
نیازخوری دارد (پل نیازخوردی بزرگ در دست اسخانمان است).
مهد کوکو بسیار محترمی دارد. (مهد جدیدی در دست
اسخانمان است).
کفتر کارگری کفشن اینستی دارد. قرار است قبل از نوروز به
کفتر اینستی کشیده شود.

دز بیان بعض اینمی داد مقصود.

هیئت مدیره سندبکای کارگر ان درود گریهای نهران و حومه
دینو-سیله اعلام می دارد که،
از خواستهای برحق و قانونی کارگر ان خیاز استان تهران
شتهانی می کند. کارگر ان خیاز، که از محرومترین اقوام کارگر ان
بران هستند، با وجود مناجات مکرر خود به وزارت کار متناسبانه
کنون نتوانسته اند خواستهای اولیه خود را تحقق بخشدند. این
مسئله موجب تنشی و بروز خشمگینی فراوان کارگر ان خیاز گردیده است. وزارت
اراباید شیار پا شد که ضد انقلاب همواره مرتضی صد امت که کوچکترین
بران اعتراض کارگر ان برای ضریب زدن به انقلاب بهره بمناسبت
گند.

ما خواستار آن هستیم که وزارت کلیه چیز زودت به این
خواستهای حق پیکف آورده کارگر ان خیاز از انقلاب ایران است،
میمدد کی نماید.

هیئت مدیره سندبکای کارگر ان درود گریهای نهران و حومه

نیونگک جدید ضد انقلاب در کردستان

جندي راست که عوام را ضد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پندی هذلی — غیس هذلیں،

دانزروانس (انشودستانی)

ستان) پست می کنند. در این

اتحادیه کامپوند اران قزوین: اتحادیه از شکارچیان حمل و نقل خواست کمیون خود را به ۳ درصد تقلیل دهدند. این کار نهایت شد اذن‌طلب دیگر سندیکا پول

مارسیلی بوکلارن کامپوند اداری اسپ
چندتن از کامپوند اداری قزوین و بنوان شکایت از اتحادیه
کامپوند اداری قزوین با ارسال نامه‌ای که سی و سه فقر آن را امضاء

هر کارت اضویت ۱۵۰ تومان می‌گیرد و در روزهای هماهنگ حدود ۱۵۰ هزار تومان دارد.

درین ابرازین امکانات، اتحادیه باید کامپیوتری عملی و مشتبی موافق منافع رانندگان بوده باشد، ولی از این همدردانی-که به جوچه انتخابی کامپیونداران غریب و ایندیکاتورهای نه تنها درجهت رفاه

فرآورده، به فرم اندکی فرزین رفته و ساختار را بدید که به حقوق حفظ خود شده‌اند. رانندگان تقاضا کردند از آنان امکان داده شود تا مستقل از اتحادیه، راسا و درگار از ایضاً بارگیری کنند.

اتحادیه کامپیونداران غریب و ایندیکاتورهای نه تنها درجهت رفاه

حال کامپیو نداران تا می بینند. با اهدایات حودتشار داده از مشتی سودجو تشکیل شده است.

